

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlgò
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Arresti resolutio cuius auctoritate fiat. Caput 46.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

si verberatum. ff. de rei vend. & in c. omnes. & cap. ecclesia. de constit. Postremò si arrestum nulliter fuit positum, debet etiam parte non vocata relaxari, si modo ea nullitas euidenter appareat, neque excusari possit, vt colligitur ex his quæ notat Zassius ad l. de vnoquoque. ff. de re iudic. Sed eam viam ingredi non est satisfutum.

Arrestu resolutio cuius auctoritate fiat. Caput 46.

ARGUMENTA.

Apparitor solus non habita licentia Iudicis, arreat hodie periculo creditoris. nu. 1.

Apparitor solus debitorem non potest relaxare. n. 2.

Arrestatus an à Iudice relaxari possit, parte non vocata. nu. 3.

Iudex delegatus etiam officio finito relaxat debitorem. nu. 4.

Procurator qui ex speciali mandato sui domini aliquem arreat, absque simili mandato eundem relaxare non potest. nu. 5.

TAMETSI morib. nostris receptum esse diximus, licere Apparitori nō expectata Iudicis auctoritate vel licetia periculo creditoris, debitorem sistere vel arreat, si non altiori aliquo loco cōstitutus, & excellenti aliqua dignitate decoratus fuerit: relaxare tamen & remissis vinculoꝝ acerbitatibus, sine Iudice eum dimittere atque absolueri non potest. Bart. Alex. & alij ad l. neque. §. j. ff. de in ius voc. & expressè Rodericus Suarez, in decl. l. 2.

- l. 2. for. ll. lib. 2. tit. de los gouiernos. circa fine,
versic. incip. Et tenebis semper menti. nu. 4.
Nam & Iulius Paulus de custo. reor. Si quis
inquit, ex iis qui in carcerib. sunt, celeriter
& sine causa solutos à magistratib. cognos-
ueris, eos vinciri iubebis; & iis qui soluerint
multam dices. l. ne quis. ff. de custod. reor.
Quo responso generalem consuetudinē, pro-
bari respondit Angel. ad d. l. neque. quod Ap-
paritor, non habita prius à Iudice licentia, ac-
ceptoque testimonio, quod veteres *Bulletans*
vocat, debitorem nō dimittit; quippe quod
maiestas & reuerentia carceris, non ex iudi-
cio & potestate priuati alicuius Apparitoris,
sed à iurisdictione suprema Iudicis, ut
quam ministri legis & Principis, dependet.
Vnde & ipse debitor, vt relaxari possit, officiu
Iudicis implorare debet. Bartol. & alij, ad l. §.
per hanc. ff. de rei vend. Et hæc quidem e ra-
tione consistunt, quam postea latius sum di-
cturus. Quod si creditor ipse nondum satisfac-
to debito, relaxationi resistat, res dubitatio-
ne caret: quia cum Commentariensis sit loco
depositarij, vt superius dictum est, sequitur ip-
sum debitorem veluti rem depositam, alteri
quam creditori tanquam depositario, reddē-
dum aut dimittēdum, sine causa legib. proba-
ta, non esse. l. bona fides. ff. depositi. Parisi
tract. de Synd. ad verb. Carcer. c. 5. circa prin-
cipium.
- 3 Qua ratione respōdent nostri, etiam à Iudice
relaxari debitorem nō posse, nisi citato & vo-
cato creditore, Bal. conf. 424. lib. 4. secundum
ant.

antiquam impressionem, & ad c.j. in j. lect. de
 Iudic. præterquam si aut de facto & notoriè
 iniquè in carcerem coniectus esset, aut omni-
 no ac dilucidè cõstaret nihil eum debere. Bar-
 bat. ad d. c. j. Ioan. Bernar. Diaz, reg. 69. Quib.
 casib. absque vlla interlocutione relaxari de-
 bet, Alex. conf. 179. libr. j. l. nullus. in fin. C. de
 exhib. reis. non solum à Iudice ordinario, ve-
 rum etià à Iudice delegato, & officio suo per-
 functo, Roma. Consi. 320. Eodem etiam mo-
 do existimo procuratorè qui ex speciali man-
 dato domini sui aliquem arrestari fecit, absq;
 simili mandato eum relaxare nõ posse: Nam
 „ vt ait Iulius Paulus; Ignorantis domini cõ-
 „ dicio, deterior per procuratorem, fieri non
 „ debet; nisi cum in rem suam datus est. l. ig-
 „ norantis. & ibi glos. ff. de procur. Et cum ex
 hac arrestatione ius domino quæsitum sit: nõ
 potest hoc sine ipsius facto ab eo auferri. l. id
 quod nostrum. ff. de regu. iur. & in quodcunq;
 mandatum, potestas donandi vel remittendæ
 non venit. l. procurator totorũ. ff. de procur.

Arrestatus ex duabus causis, quarum
 altera tantum probata est, an relaxa-
 ri debeat. Caput 47.

ARGUMENTA.

*Plus repetens condemnatur in expensas damna &
 interesse, & Reus absoluitur.* nu. 1.

*Fieri quod potuit vno modo bene, si fiat alio modo
 male, non subsistit.* nu. 2.

*Ferendus nec iuuandus est, qui se in necessitate po-
 suit.*

Y

suit